

Най-после германецът Иоаханъ Гутенбергъ открилъ начина, по който и днесъ се печататъ книгите.

Отначало и той изрѣзвалъ на дъска букви и картички и ги отпечатвалъ. Но случило се еднакъ дъската да падне и да се счупи на парчета. Гутенбергъ не се отчаялъ отъ това. Внимателно той събрали парчетата на дъската и ги свързalъ здраво. И за негово голѣмо очудване, той видѣлъ, че и така пакъ може да се печати. И отъ тогава намислилъ да изрѣзва отдѣлни букви и отпосле да ги свързва, за да образува цѣли изречения и да нареджа цѣли страници. Въ 1440 г. Гутенбергъ вече напечаталъ първата книга по новия начинъ. Но дървените букви имали това неудобство, че лесно се развалили и се чупѣли. Затова станало нужда Гутенбергъ да си отлива металически букви. И така той станалъ сѫщинския откривателъ на книгоиздателството.

Първите печатни букви приличали на ржкописните. Гутенбергъ се боялъ да печата съ други букви, за да не помислятъ невежите хора, че печатането е работа на лоши духове и това да стане причина да му разрушатъ печатницата.

Съ малко пари, необучени работници и прости машини Иоаханъ Гутенбергъ упорито работилъ и сполучилъ да напечата въ растояние на нѣколко години доста книги, между които и Библията.

Изкуството на Гутенберга скоро привлече много работници, които отпосле разпространили печатарството по всички страни на свѣта.

И България не е останала назадъ отъ другите народи. Въ 1838 г. се основала първата българска печатница въ Солунъ. За зла участъ, въ 1848 г. тя изгорѣла. Но въ Самоковъ се основала нова печатница, въ която се печатали разни духовни книги. Сега, когато посетите Етнографическия музей въ София, незабравяйте да видите тази първа българска печатница и да я сравните съ тѣзи, въ които сега се печататъ книгите. И тогава ще видите какъвъ направедъкъ е направило печатарството въ България за такова едно кѫсо време.